

“შინებილ მაგაზინი

შრავლობით რიცხვში ხმარიბული ზოგი პრეზიდენტი
სახელის შესახებ შართულში

მრავლობითი რიცხვი, როგორც წესი, გულისხმობს თავის კორე-
ლატის — მხოლობბითს.

მრ.	მხ.
სახლ-ებ-ი	სახლ-ი
ქალაქ-ებ-ი	ქალაქ-ი
წიგნ-ებ-ი	წიგნ-ი და ა. შ.

მაგრამ ქართულში არის რამდენიმე წყება ისეთი არსებითი სა-
ხელებისა, რომლებიც მხოლოდ მრავლობით რიცხვში იხმარება (და
ახლავს სიმრავლის წარმოდგენა). ასეთებია:

- 1) საერთო-სახალხო ენის კუთვნილი (უპირატესად ღიალექტუ-
რი) სიტყვები: ბატონები და შვავილბატონები (მოარული დაავადება,
რომლისთვისაც დამახასიათებელია უხვი გამონაყარი), ჩვენები (ჩვენი
ოჯახის წევრები), თქვენები (თქვენი ოჯახის წევრები), ახალუხლები
(ახალგაზრდები. ფშ.), ბასარსხლები (ჩიტის ბარტყები. იმერ., გურ.),
ბაჭაჭყები (ბავშვები. იმერ.), ოთორთქლები (ზატარა შვილები. იმერ.,
რაჭ.)...

ამ ჯგუფის სიტყვები თითებზე ჩამოსათვლელია.

- 2) სალიტერატურო ქართულისათვის ჩვეულებრივია მრავლო-
ბითში დასმული ნასესხები („საერთაშორისო“) სიტყვები: ფინანსები,
კულისები, მემუარები, დებატები და სხვ.¹

- 3) განსაკუთრებით ბევრია შინაარსიაბრივად შონათესავე ორ-ორი
სახელისაგან შედგენილი კომპოზიტები მრავლობით რიცხვში; მაგა-
ლითად: მთა-გორები, ნაცნობ-მეგობრები, ნაცნობ-ნათესავები, სწორ-

¹ ზოგი მათგანი შეიძლება შეგვედეს მხოლობითშიც (მაგ., კულისი), მაგრამ
ეს სიტყვები უპირატესად მრავლობითში იხმარება.

ამხანაგები, გოგო-ბიჭები, თავად-აზნაურები, ქაჯ-ეშმაკები, ჩინ-შედ-ლები...

ამ რიგის კომპოზიტები ქართულ ნიაღაგზე დღესაც ადვილად იქმნება (ნასესხები სიტყვებიდანაც კი); მაგ.: მუშა-მოსამსახურეები, პროფესორ-მასწავლებლები, პიონერ-მოსწავლეები, ფაბრიკა-ქარხნები, მანქანა-იარაღები, ლექცია-ხაუბრები, მანქანა-ტრაქტორები და ა. შ.

4) უკანასკნელ, ქართულში არის კიდევ ერთი ჭგუფი არსებითი სახელებისა, რომლებიც ხშირად წარმოდგენილია მრავლობითის ფორ-მით და თითქოს ზემოთ ჩამოთვლილ სიტყვებს უტოლდება, მაგრამ მათგან განსხვავებით არ ახლავს მრავლობითის გაგება; სხვანაირად რომ ვთქვათ, მრავლობითის ფორმა არ გულისხმობს, სიმრავლეს — ერთი საგნის ან მოვლენის აღსანიშნავად გვაძვეს პარალელური ფორმები — მნიშვნობითი და მრავ-ლობითი. ასეთებია: სათვალე — სათვალეები, ყველაზე ძველი ასეთ სიტყვებს შორის და ყველაზე უფრო ხმარებული, და რამდენიმე ნასესხები სიტყვა: ჭუნგლი — ჭუნგლები, კურანტი — კურანტები, აპლოდისმენტი — აპლოდისმენტები და სხვები, რომლებიც შედარებით გვიან (ზოგი მათგანი, შეიძლება ითქვას, ჩვენ თვალწინ) არის გაჩენილი.

წინამდებარე წერილი ეხება სწორედ ასეთ არსებით სახელებს.

* * *

ყველა სიტყვა, რომელზედაც ქვემოთ არის საუბარი, თანაბარი ღირებულებისა როდია: ზოგი მეტად არის გავრცელებული, ზოგი — ნაკლებად, მაგრამ ქმნიან ერთ ტიპს. ისიც გასათვალისწინებელია, რომ დროდადრო შემოდის ქართულში ანალოგიური ახალი სიტყვები. ფორმათა ამ რიგის პარალელური ხმარება ენაში სასურველი არ არის და საჭიროა ვიცოდეთ, რომელს მიეცეს უპირატესობა.

სათვალე — სათვალეები

ეს სიტყვა მე-19 საუკ. მეორე ნახევარში და ჩვენი საუკუნის ორ-მოცდაათიან წლებამდე ორივე სახით გვხვდება მხატვრულ ლიტერატურაში. მრავლობითში ხმარობს ბევრი მწერალი. რამდენიმე მაგალითი:

ერისთავის მეულლემ სათვალეებს დაუწყო ძებნა (აკაკი, „ბაში-აჩუკი“).

მარაში სათვალეების მოსახებნად წავიდა (იქვე).

გრიბოედოვი დიდ სათვალეებს თალათინის ნაჭრით ისულთავებდა (ზ. ჭავახიშვილი, „არსენა გარაბლელი“).

მოლრეცილი სათვალეები ცხვირზე ჩამოედვა (ლ. ქაშელი; „გვადი ბიგვა“).

პარალელურად არსებობს აგრეთვე ფუძეშეკვეცილი სათვალები. ეს ფორმაც საქმიანდ ფეხმოკიდებული ჩანს და გვეცდება აკაკის, რ. ერისთავის, ნ. ლორთქიფანიძის და სხვათა თხზულებებში.

გარდა ამისა ჩვეულებრივია ნაწარმოები სიტყვები: „სათვალეებიანი“ (ს. მგალობლიშვილი, ქ. ბაქრაძე...) და „სათვალებიანი“ (ილია, რ. ერისთავი, ს. მგალობლიშვილი, ნ. ლორთქიფანიძე, ა. ბელიაშვილი და სხვ.).

ამგვარად, სათვალეები ძალიან არის გავრცელებული ქართულ ლიტერატურაში, მაგრამ არანაკლები ადგილი უჭირავს სათვალესაც. მას ხმარობენ აკაკი, ი. გელევანიშვილი, ნ. ლორთქიფანიძე; ს. შანშიაშვილი, გ. ქიქოძე, ლ. ქიახელი და სხვები.

რა მიზნია, რომ ის ყმაშვილი შუბლზე იდებს ხოლმე სათვალესი? (აკაკი, „მოსწრებული სიტყვა-პასუხი“).

სად არის ჩემი სათვალე? (ნ. ლორთქიფანიძე; „სენტიმენტალური“).
გობეჩიამ სათვალე გაისწორა (ს. შანშიაშვილი; „ვაჟა-ფშაველა“).

როგორც დავინახეთ, არამცთუ სხვადასხვა ავტორს, არამედ ხშირად ერთსა და იმავეს, რან მრავლობითის ფორმით აქვს ეს სიტყვა ნახმარი და ხან — მხოლობითის ფორმით.

ქართული ენის განვითარების ამ პერიოდში სათვალე და სათვალები თანაბარი უფლებით გვეცლინება.

ამ ორი ვარიანტისგან სათვალე უფრო ადრე არსებობდა. იგი იცის საბა-სულხან ორბელიანმა:

სათუალე (სათვალე) — ბროლი არს თვალთა საფარი წიგნთა კეთილად ჭასაკითხავად.

იგი აქვს ნ. ჩუბინაშვილსაც თვის ლექსიკონში:

სათვალე — სალტეშემოკრულნი მრგვალნი ჭიქანი, სუსტად მხელელთათვის სახმარნი, იყკი².

მე-19 საუკუნეში, ეტყობა ჯერ ზეპირ მეტყველებაში და შემდეგ ლიტერატურაშიც, სათვალის პარალელურად რუს. იყკი-ს გავლენით³ ფეხს იყიდებს სათვალეები, თუმცა ამ უკანასკნელმა სათვალე ვერ განდევნა და მთლიანად ვერ დაიჭირა მისი ადგილი.

თუ მხატვრულ ლიტერატურასა და სასაუბრო მეტყველებაში ბო-

² ასევეა, ოდნავ გადასხვაფერებულად, დ. ჩუბინაშვილთანაც.

³ მრავლობითის ფორმა რომ ნამდვილად რუსულის გავლენითაა გავრცელებული, ამის შესახებ ქვემოთ.

ლო ხანებამდე თითქმის თანაბრად იხმარებოდა სათვალე და სათვა-
ლები, სამაგიეროდ ყველა თარგმნითს ლექსიკონში (რუსულ-ქარ-
თულში, ქართულ-რუსულში, გერმანულ-ქართულში და ა. შ.) გვხვდე-
ბა მხოლოდ სათვალე.

შეგნებული ჩარევის შედეგად უკანასკნელი 15—20 წლის ლიტე-
რატურაში, პრესაში, წინა პერიოდისაგან განსხვავებით, სათვალეს ებ-
ლევა უპირატესობა. სათვალეს ცხვდებით გრ. ჩიქოვანის, ა. ლომიძის,
ო. ღვებუაძის, ა. სულაკაურის, რ. ჯაფარიძის და სხვათა მოთხოვებ-
ში. სათვალები უფრო და უფრო უთმობს ადგილს სათვალეს. თანა-
მედროვე პრესა, ახალი თაობის მწერლები, როგორც წესი, სათვალეს
რჩეობენ. მაგალითად:

დამცელი სათვალე („კომუნისტი“, 1952).

ყველას ზევი სათვალე გვეკეთა (თ. ნატროშვილი, „გამოლეიტება“: „ცის-
კარი“, 1961, № 6).

ჯუმბერს სათვალე უკეთა (თ. ჭილაძე, „პირველი დღე“: „ცისკარი“, 1964,
№ 4).

[მონაზონს] რეინის-ჩარჩინიანი სათვალე ეკეთა (ჭ. სელინჯერი, „თამაში
ჭვავის ყანაში“, მთარგმნელი ვ. ჭელიძე, 1963).

ნანობაშვილმა სათვალე გაიკეთა (ა. ჭიჭინაძე, „ჩემი დღე“: „ცისკარი“,
1967, № 9).

სათვალიანი მოხუცი („კომუნისტი“).

ვიღაც სათვალიანმა ქალმ... მოჰკიდა ხელი (რ. ინანიშვილი, „საღამო
ხანის ჩანაწერები“: „ცისკარი“, № 12, 1969)

და ბევრი სხვა.

ეს მდვომარეობა ასახულია ქართული ენის განმარტებით ლექსი-
კონში, სადაც განმარტებულია სათვალე, სათვალიანი, ხოლო სათვა-
ლები, სათვალეებიანი (აგრეთვე სათვალებიანი) მითითებულია მათზე
(შესაბამისად). ამასთანავე, მრავლობითში დამტული ვარიანტები კვა-
ლიფიცირებულია როგორც ბარბარიზმები. სათვალეები და მისგან ნა-
წარმოები სიტყვები გლ-ში ასახულია, მაგრამ სათანადო შენიშვნით,
რაც ზღუდავს მათ ხმარებას. გლ-ში ლურჯსათვალეებიანიც მითითე-
ბულია ლურჯსათვალიანზე, მიუხედავად იმისა, რომ პირველს დოკუ-
მენტაცია ახლავს, მეორეს — არა. ოლ-ში ვკითხულობთ: სათვალე
[და არა სათვალეები].

დასკვნა ერთი შეიძლება იყოს: სათვალეები, რომელიც ძალიან
იყო გავრცელებული, ამჟამად გზას უთმობს მართებულ და უფრო
ძველ სათვალეს.

ამ კატეგორიის დანარჩენი სიტყვები ყველა ნასესხებია და შემო-
სულია რუსული ენის გზით.

ჭუნგლი — ჭუნგლები (ტროპიკული გაუვალი ტყე)

სიტყვა ინგლისურია (jungle, მხ. რიცხვი), სადაც შესულია ინ-
დურიდან (სანსკრიტიდან); რუსულში გაფორმებულია მრავლობითად;
(ჯუნგლი)⁴. ქართულ ლიტერატურში ეს სიტყვა უპირატესად მრავ-
ლობით რიცხვში გვხვდება. მაგალითად:

ჩეენს სოფელს ყუმბარა თითქმის არ მოხვედრია... ჩეენ ხომ თითქმის სრულებით
არ ვინავართ ზემოდან; რაც არ უნდა იყოს, ჭუნგლებია („კომუნისტი“, 1968;
წერილი გაღმოღებულია „იზესტიიდან“).

გემზე მოთავსებული ეფიაბზიდან ჭუნგლების გველით ორი ამერიკელი-
ჯარისკაცი კუნძულის მეორე მხარეს გაემართა („ახალგზრდა კომუნისტი“, 1968).

ონდა კუნძულ ლუბანგის ჭუნგლებში იმაღლებოდა (იქვე):

ჭუნგლებში გზაბრძეული იამონელების დევნა (იქვე).

ბოლო სამი მაგალითი მოყვანილია სტატიიდან, რომელიც აგრე-
თვე გაღმორთარგმნილია რუსულიდან.

რომ ამ სიტყვის მრავლობითად გაღმოღების ტენდენცია ძლიე-
რისა, ჩანს შემდეგიდანაც: 1967 წელს სერჩაში „ნალირობა, მოგზაუ-
რობა, თავგადასვალი“ VII ტომად გამრიცა ინდოელი მწერლის ღახან
მუქერგის მოთხრობა (ათარგმანი რუსულიდან), რომლის სათაურია
„ჭუნგლებში“. ამ ნაწარმოების პირველსამე თავს ეწოდება „ჭუნგლე-
ბის კარიბჭესთნ“; მე-შ გვერდზე ვკითხულობთ: „მე ძალიან მიყვარს
ჭუნგლები“ და ა. შ.

არც თუ იშვიათად მრავლობითის ფორმით ეს სიტყვა გვხვდება
ორიგინალურ ნაწარმოებებშიც. მაგალითად:

ჭუნგლებში გატარებული ზაფხული (გ. დოჩანაშვილი: „ციხარი“, № 4,
1967).

ისე გიყვით, თითქმის მართლა ჭუნგლებში ვიყოთ (ს. კლდიაშვილი, „სი-
რინოზი“: „ციხარი“, № 7, 1968).

მაგრამ რ. კიბლინგის ცნობილ მოთხრობა „მაუგლი“-ში, რომელიც
უშუალოდ ინგლისურიდან არის თარგმნილი (მთარგმნელი თამარ
დიასამიძე; პირველი გამოცემა — 1946 წ., მეორე — 1958), ყველგან
jungle-ის შესატყვისად არის ჭუნგლი:

ჭუნგლის ღამეული სიმღერა.

ჭუნგლის შუაგულში შევიღნენ.

ჭუნგლის კანონები.

მეორე მხარეს ჭუნგლები ციცაბოდ ეშვებოდა.

ცხოვრების... ერთბაშად შეცვლა არც ისე ადვილია, შეტაღრე ჭუნგლში...
და ბევრი სხვა.

⁴ ალბათ რუს. დებრი-ს (რაც დაახლოებით იმავეს ნიშნავს) ანალოგით.

ეს ნაწარმოები არ არის ერთადერთი, რომელსაც მხოლობითად გაღმოაქვს ჩვენთვის საინტერესო სიტყვა. მაგალითად, ყოველკვირეულ „ეკრანის ამბებში“, რომელიც ქართულად და რუსულად გამოდის და რომელშიც ალბათ დიდად მაცდუნებელი იყო მრავლობითის ფორმა, ვკითხულობთ:

სტულის ერთ მხარეს მოეწყობა „ჯუნგლი“ — პატარა ტყე; „ჯუნგლი“ კინოსტულის სანაბიროსაგან გამოჰყოფს და ნატურული გადაღებისათვის გამოიყენება („ეკრანის ამბები“, 1969).

ლექსისკონებში, სადაც ეს სიტყვა არის ფიქსირებული, თითქმის ყველგან მხოლობითშია (უცხ. 1928; რ.-ქ. 1937; რ.-ქ. სამტ.; გლ; ოლ და სხვ.). გამონაკლისია გ. ახვლებიანის უცხო სიტყვათა ლექსიკონი, რომელშიაც ეს სიტყვა მრავლობითის ფორმითაა წარმოდგენილი.

კურანტი — კურანტები (კოშკის საათი; რომელიც ასრულებს რაიმე მუსიკალურ ნაწარმოებს).

სიტყვა ფრანგული წარმოშობისაა და ჩვენს ენაში შემოსულია რუსულიდან.

კრემლის კურანტების ხმა; რეჭავენ (ან: რეკავს) / კრემლის კურანტი (გაზეოდებიდან).

მხოლობითში გვაქვს რ.-ქ. სამტ.-ში (куранты კურანти: кремлевские куранты კრემლის საათი, კურანტი), აგრეთვე მ. ჭაბ. უცხ.-ში, ოლ-ში (გლ-ში სათანადო საილუსტრაციო მასალაზე დაყრდნობით შეტანილია კურანტები).

საინტერესოა, რომ ფრანგული courant, -e, რომელსაც რამდენიმე მნიშვნელობა აქვს და ხან ზედსართავს სახელად გვევლინება (ზომდინარე), ხან კი — არსებითად (დღნა და სხვ.), რუსულში შესულია სამი სხვადასხვა სიტყვის სახით:

курант — ლითონის ან ქვის მოწყობილობა სასტამბრ საღებავის გასაქნელად.

куранта — ძველებური ფრანგული ცეკვა.

куранты — კოშკის საათი...

როგორც ვხედავთ, ორი მათგანი მხოლოდითშია, ერთი — მრავლობითში. უკანასკნელი იმიტომაც მრავლობითის ფორმით, რომ საათის აღმნიშვნელ სიტყვას რუსულში მხოლობითი არ მოუხერხდებოდა (შდრ. ყასხ).

ფრანგ. applaudissements მრავლობითია; ასევეა რუსულში: аплодисменты. ქართულში შედარებით იშვიათად გვხვდება, რაღაც გვაქვს მისი შესატყვისი ტაში, ტაშის კვრა, მაგრამ იმარება მაინც და ხან მხოლობითშია, ხან — მრავლობითში. ილუსტრაციები პრესიდან:

მაყურებელი განსაკუთრებულ ინტერესს იჩენდა, აპლოდისმენტებს ბოლო არ უჩანდა („ლიტერატურა და ხელოვნება“, 1950 წ.).

ზაქარიაძის პირველი მონოლოგისთანავე ისმის ტაში. აპლოდისმენტი დიდხანს გრძელდება („კომუნისტი“, 1970).

ყველა ლექსიკონში, რომელშიც კი შეტანილია ეს სიტყვა (გლ., რ.-ქ. 1937, რ.-ქ. სამტ., უცხ. 1928, ი. იმედ. უცხ., გ. ახვლ. უცხ., მ. ჟაბ. უცხ., ოლ), მხოლობითშია.

კორტესი — კორტესები (ესპანეთის პარლამენტის სახელწოდება)

ესპანურად la corte ნიშნავს სამეფო კარს, ხოლო იგივე სიტყვა მრავლობითში — cortes — პარლამენტს; cortes (ამ მნიშვნელობით) უცლელად არის შესული სხვა ევროპულ ენებში (ფრანგულში, იტალიურში, ინგლისურში, გერმანულში და სხვ.). რუსულში ფუძედ აღებულია მრავლობითის ფორმა kortes (< ესპ. cortes) და კვლავ დართული აქვს მრავლობითის დაბოლოება -ы: kortesey⁵.

რუსულის გავლენით, საიდანაც შემოვიდა ეს სიტყვა, ქართულში მიიღო მრავლობითის დაბოლოება: kortes-ი — კორტეს-ები და ასე გვაქვს ძეველად გამოცემულ ლექსიკონებში (უცხ. 1928, ი. იმედ. უცხ., გ. ახვლ. უცხ.). მხოლობითში (კორტესი) ჩნდება პირველად რ.-ქ. 1937-ში. დღესდღეობით ორივე ფორმით გვხვდება (ჩვეულებრივ პრესში). „კომუნისტის“ 1969 წლის 24 და 25 ივლისის ნომრებში გამოქვეყნებულია ორი დეპეშა (ერთსა და იმავე საკითხზე). ორივეში იხსენიება ესპანეთის პარლამენტი. პირველში ვკითხულობთ:

გუშინ საღამოს კორტესების (პარლამენტის)... სხდომაზე გვნერალმა ფრანკომ... ასტურიის პრინცი დასახელა თავის მექვილრედ სახელმწიფოს მეთაურის პისტო და ესპანეთის მომავალ მეფედ.

⁵ ემ ტიბის სხვა მაგალითების მოყვანაც შეკიდება: comics (გრ.) — комиксы და შემდეგ ქართულში: კომიქსი (ბულვარული ურნალი); ბიტლズ [<ინგლ. beetles (მრ.)] „ბიტლვა“ — „ბიტლზები“ („ხოჭოები“ — ინგლისელი ეკრანის ცნობილი შსახიობები).

შეორები:

ასტურიის პრინცმა ლონ ხუან კარლოს ბურბონმა გუშინ კორტესში (პარა-ლამენტში) დაღო ფიცი როგორც ესპანეთის მომავალმა მეუემ.

საგულისხმოა, რომ „კომუნისტმა“ კორტესი, წინა დღეს კორტე-სებად თარგმნილი, მეორე დღეს უმჯობესად შიიჩნია მხოლოდითის ფორმით გადმოეცა.

ციმბალი — ციმბალები (ერთგვარი სიმებიანი მუსიკალური საკრავი)

რუსულადაც ციმბალი (მრ.), მრავლობითა აგრეთვე პოლონურად: cymbaly (ССРЛЯ-სა და СРЯ-ს მიხედვით რუსულში პოლონურიდან შე-მოსულად ითვლება, სხვა ლექსიკონები სხვადასხვა გზას უჩვენებენ). ეს არის ლათ. cymbalum, რომელიც თავის მხრივ მიღებულია ბერძნულ აქტაციას - იდან (ლათინურსა და ბერძნულში, როგორც ვხე-დავთ, მხოლოდითია).

ქართულში მრავლობითის ფორმით (**ციმბალები**) შეტანილია ი. იმედ. უცხ.-ში; ყველა სხვა ლექსიკონში, რომელშიც კი არის ეს სიტყვა, მხოლოდითშია (უცხ. 1928, გ. ახვლ. უცხ., რ.-ქ. სამტ., გლ და სხვ.). მხოლოდითშია აგრეთვე „კომუნისტში“ (1955 წ.): „ძველე-ბური ხალხური ინსტრუმენტი ცი მბა ა ლ ი“.

კლავიკორდი — კლავიკორდები (ძველებური კლავიშიანი მუსიკალური საკრავი)

სიტყვა ფრანგული წარმოშობისაა: clavicorde (მრ.), რუსულში მრ.-ია: კლავიკორდი, მაგრამ ზემოთ განხილული სიტყვებისაგან განსხვავებით მისთვის მხოლოდითიც არ არის უცხ. (მხ. კლავიკორდ უსულია ССРЛЯ-სა და СИС-ში).

ქართულში მხოლოდითის ფორმითაა შემდეგ ლექსიკონებში: ი. იმედ. უცხ., გ. ახვლ. უცხ., რ.-ქ. სამტ., ლლ, აგრეთვე კ. სელინ-ჯერის რომანის — „თამაში ჭვავის ყანაში“ — თარგმანში (მთარგმნე-ლი ვ. ჭვალიძე). მრავლობითშია გლ-ში, სადაც მოყვანილია ფრაზა ლ. ტოლსტოის „ომისა და მშვიდობის“ თარგმანიდან (მთარგმნელი ი. აგლაძე).

რეითუზი — რეითუზები (ერთგვარი ვიწრო შარვალი)

გერმ. Reithose (მრ.), რუს. рейтусы (მრ.). ლიტერატურაში ორი-ვენაირად გვხვდება. მაგ.:

როსტოვის რეითუზები... მოესეარა (ლ. ტოლსტოი, „ომი და მშვიდობა“, I. ი. აგლაძის თარგმ.).

8. ქართული სიტყვის კულტურის საკითხები

ვუბაზმა რეიტუ ზ ს ფეხები გაუყინა და კარავილან გამოვიდა (ჩ. ინანიშვალი, „წვეობი ფოთლებზე“).

ლექსიკონებში მხოლოდითშია (იხ. უცხ. 1928, გ. ახვლ. უცხ., რ.-ქ. სამტ., გლ, ოლ და სხვ.).

ტრუსი — ტრუსები (მოკლე საცვალი ან შარვალი, ჩვეულებრივ სატინისა)

რუს. трусы (**მრ.**). ქართულ სასაუბრო მეტყველებაში, როგორც წესი, ეს სიტყვა მრავლობითში იხმარება. ბოლოდროობინდელ ქართულ ლიტერატურაში იგი შესულია და ხან მხოლოდითშია, ხან — მრავლობითში:

[ალექსანდრე] ტანთ გაიძრო და ტრუსი ამარა ჭამიწერა შეზღუდვები (ნ. წულებისკირი, „ტელემაყურებელი“: „ცისკარი“, № 8, 1967).

...ლურჯი ტრუსი ამარა დარჩა (ჩ. ინანიშვილი, „მწვანე ბურუსი“: „ცისკარი“, № 3, 1970).

[ველეს] მაისურა და ტრუსი დაზღვეულია 60.000 დოლარიდ („კომუნისტი“, 1970).

ტრუსებს გარდა სულ გაიხადა ცველაფერი (გ. სელინჭერი, „თამაში ჰვავის ყანაში“, ვ. ჭელიძის თარგმ.).

ტრუსების ამარა ვიყვავი (გ. დოჩანაშვილი, „იგი სიყვარულისთვის იყო ვაჩენილი“: „ცისკარი“, № 3, 1970).

ყოველგვარი შარვლის, საცვლის სახელშოდება რუსულად აუცილებლად მრავლობითშია (მაგ.: брюки, шаровары, штаны, кальсоны...). ამავე რიგისაა რეйтuzы -ცა და ტრუსი-ც, ამატომ ბუნებრივია, რომ ამ ბოლო ათეული წლის მანძილზე შემოსული ორი სიტყვა დжинსი (< ინგლ. jeans) — ერთგვარი ვიწრო შარვალი და შორტი (< ინგლ. shorts) — მოკლე შარვალი — მრავლობით რიცხვშია⁶.

ეს სიტყვები ქართულში შემოვიდა ზეპირი გზით მრავლობითის ფორმით. მაგრამ მხოლოდითიც არ არის უცხო. ლიტერატურაში ჯერჯერობით იშვიათად გვხვდება; ერთი მაგალითი:

⁶ თუმცა ლიტერატურიდან ჩანს, რომ ინგლისურის გვლენით ზოგჯერ იხმარება არა მრავლობითში, არამედ უცვლელი ფორმით დжინს: «... о новизне, недостаточной освоенности этого слова свидетельствует его формальная неустойчивость: наряду с джинсы... встречается и неизменяемая форма джинс, которая ближе к английскому оригиналу, но грамматически «трудна», необычна для русского языка (დაუყოჩენი — ა. ქ.): Л. Крысин, Иноязычные слова в современном русском языке, Москва, 1968, ვ. 157.

ჭინსის შიდა ჭიბეში... სანალირო დანა უდევს (გ. ასათიანი, „ლიტერატურული საქართველო“, 1969 წ.).

* * *

ზემოთ განხილული არსებითი სახელები რუსულში მრავლობით რიცხვში იხმარება. რუსულში კი, როგორც ცნობილია, ბევრი სხვა საგნის სახელიც არის მრავლობით რიცხვში. მაგ.: კაചელი — საქანელა, კლეში — გაზი, პეриლა — მოაჯირი, სალაზკი — ცივა, სანი — მარხილი, ცლივკი — ნაღები, შეპცი — მარწუხი და ა. შ. ასეთი კატეგორია ცნობილია სხვა ენებშიც და გრამატიკაში pluralia tantum-ს უწოდებენ. ასეთ სიტყვებს „.... აქვთ მხოლოდ მრავლობითის ფორმა, რადგანაც საგანი, რომელსაც ეს სიტყვები აღნიშნავენ, შედგება ერთმანეთისაგან გასაცალკევებელი ნაწილების მთლიანობისაგან“⁷. რუსულში გამოყოფენ ამ ტიპის სახელების ოთხ ჯგუფს და რამდენიმე ქვეჯგუფს⁸. ამ ენაში ანალოგიური ახალი სიტყვები რომ ჩნდება, ბუნებრივია, ფორმდება მრავლობითად.

ქართული ენისათვის (რუსულისაგან განსხვავებით) არ არის ბუნებრივი, რომ სიტყვა მრავლობითი რიცხვის ფორმით იყოს და ერთ საგანს ან მოვლენას აღნიშნავდეს.

ზემოთ განხილული ათი თუ თერთმეტი სიტყვა მრავლობითის ფორმით შემოსულია იმის გამო, რომ მთარგმნელის (ან, საერთოდ, რუსული ენის მცოდნე პირის) ცნობიერებაზე გავლენას ახდენს რუსულის მრავლობითის დაბოლოება (სიტყვის გარეგნული, გრამატიკული მხარე). მაგრამ, როგორც ზემოთაც დავინახეთ, ლიტერატურულ-ენობრივი კონტროლის შედეგად ეს სიტყვები იხმარება აგრეთვე მხოლობით რიცხვში. ეს მხოლობითი და მრავლობითი ერთმანეთისაგან შინაარსობრივად არ განსხვავდება.

ასეთი პარალელური ფორმები სალიტერატურო ენაში გაუმართდებელია. ქართული ენის ტრადიციის მიხედვით, კერძოდ, გაუმართდებელია მრავლობითი რიცხვი⁹.

7 Ж. Марузо, Словарь лингвистических терминов (რუსული თარგმანი), Москва, 1960, გვ. 158.

8 Грамматика русского языка, I, Фонетика и морфология, Москва. Издательство АН ССР, 1953, გვ. 118—120.

9 ის მრავლობითი, რომელსაც იყენებენ ერთი საგნის აღსანიშნავად. მაგრამ ეს სიტყვები შეიძლება მრავლობითშიც იყოს (როდესაც საგნის სიმრავლეა გადმოსაცემი). მაგ.: „სათვალეები ცხვირზე მიუკრავთ ბრუკანებს“ (უ. შექსპირი, „კორიოლანის“, თარგმ. ივ. გაჩაბლის); „აფრიკის ჭუბები“ (გაზეთებიან); „მაისურები, ტრუს სები, კრივის ხელთამანები საწყობშია ჩაკეტილი“ („ახალგაზრ

ეს ტრადიცია შემდეგში მდგომარეობს:

1) იმ სიტყვებს, რომლებსაც რუსულში მხოლოდ მრავლობითი რიცხვი აქვს, შეესაბამება ძველთაგანვე დამკვიდრებული სიტყვები მხოლობითი რიცხვის ფორმით. მაგ.: ჩერნილა—მელანი, ვესი—სასწორი, ჯასი—საათი, შახმატი—ჭადრაკი, ბრიოჩი—შარვალი, იასლი—ბაგა და სხვ¹⁰. (უცხო ენაში—მრავლობითი, ქართულში—მხოლობითი),

შენიშვნა: გამონაკლისია ორი სიტყვა: არდადეგები და არჩევნები. პირველი მათგანი ძველად იყო მხოლობითში და ჰქონდა სხვა მნიშვნელობა: „არდადეგი—მზე რა ლომში შევა გასვლამდის“ (საბა). „უამი ზაფხულისა, ოდეს მზე შევალს ლომის ზოდიაქსა შინა, კანიკული“ (ნ. ჩუბინაშვილი). ამ მნიშვნელობით მრავლობათში აქვს ნახმარი უკვე ვ. ბარნევს: „ეხლა სწორედ მოხერხებული დროა დღიურად მუშაობისა... ყველასაც გვიჭირს მუშა ხელი ამ არ დადეგ ბუში, აი მეც მეკალოვე მინდა“ („თებერას დანიშნული“). იმჯამად, როგორც ცნობილია, სხვა მნიშვნელობა აქვს („ძრო, რომლის განმავლობაშიც სასწავლებელში მეცალინეობა შეწყვეტილია“) და დამკვიდრებულია მრავლობითის ფორმით (ეს სიტყვა მხოლობითში აღარ იხმარება). რაც შეეხება არჩევნებს, იგი უკვე მე-19—მე-20 საუკუნეების მიჯნაზე მრავლობითშია („დასრულდა საპარლამენტო არჩევნები საფრანგეთში“. უურნ. „მომამბე“, IV, 1902 წ., გვ. 27; „მომავალი არჩევნები უფრო ნორმალურ პირობებში მოხდება“, იქვე, გვ. 41). უფრო აღრე, მე-19 საუკუნის შუა წლებში, ჩანს, მხოლობითში იყო (შდრ. აკაკი, „პირუტყვების არჩევანი“. დაწერილია 1860 წ.)¹¹.

2) არცუ იშვიათად რუსულში (და სხვა ევროპულ ენებში) ოდენ მრავლობითის მქონე სიტყვები ქართულში შემოსულია მხოლობითის ფორმით:

მაკარონი [შდრ. რუს. makaronы, იტალ. maccherone (მხ.), ფრანგ. macaroni (მხ.), გერმ. Makkaroni (მრ.)].

და კომუნისტი“ (1953); „ტრუსებში გამოწყობილი პოლიციელები“ (ვ. ბარათაშვილი, „კაპიტანის ჩანაწერები“) და ა. შ. იხ. აგრეთვე, თუ: კურანტები; კუნგლი; კუნგლები მჩ.

¹⁰ ზოგი მაგალითი იხ. ზემოთ.

¹¹ არჩევნების მხოლობითი არჩევანი თვეს მხრივ მიღებულია არჩევა-საგანმრავლობითის -ნ სუიქსის დართვით (ა. შანიძე, ქართული გრამატიკის საცემავლები, გვ. 79, 80). რამდენიმე სხვა სიტყვაც არის ქართულში ამ ტიპისა (ნარიანი მრავლობითის ფორმით, რომელსაც დაკარგული აქვს მრავლობათის გაგება): საეკლესიო წიგნების სახელები—უამნი, დავითნი, ლოცვანი... აგრეთვე თავნი, დედანი და სხვ. (იქვე, გვ. 79).

კონსერვი [შდრ. რუს. консервы, გერმ. Konserven (მრ.)].

შპროტი [შდრ. რუს. шпроты, გერმ. Sprotten (მრ.)] — თევზის კონსერვი ერთგვარი.

ალიმენტი [შდრ. რუს. алименты, ფრანგ. aliments (მრ.), გერმ. Alimente (მრ.)].

პიკული [შდრ. რუს. пикули (მრ.), ინგლ. pickles (მრ.)] — მწნილი ერთგვარი.

ამ მაგალითებს სისრულისათვის უნდა დავუმატოთ მოლაპარაკება, რომელიც გამოყენებულ იქნა პერევორის (მხოლობითი მრავლობითის) შესატყვისად. ამის ბადალი სიტყვები მრავლობითშია აგრეთვე ფრანგულში, ინგლისურსა და გერმანულში.

3) რუსული ოდენ მრავლობითის მქონე სიტყვები მხოლობითად არის აღმული. ასეთებია: დროგი—დროვი (და არა დროვები), დროჯი—დროვი (და არა დროუები), დროკი—დროშკა (მსუბუქი ეტლი ერთგვარი), დухи—დუხი.

ეს სიტყვები შემოსულია მე-19 ს-ში ზეპირი გზით (აქა-იქ გვხვდება იმ დროს ქართულ ლიტერატურაშიც). ქართველმა მომხმარებელმა არ იცოდა მათი გრამატიკული აგებულება (განსხვავებით იმათგან, ვისაც უხდება ჯუნგლის, ჯინსების, შორტების გადმოლება) და, ბუნებრივია, რომ მხოლობითად გადმოჰქმდა.¹²

4) ლექსიკონებში ჩვენთვის საინტერესო სიტყვები, როგორც წესი, მხოლობითი რიცხვის ფორმითა წარმოდვენილი. უკვე მოყვანილ მაგალითებს (იხ. ზემოთ, თითოეულ განხილულ სიტყვასთან ცალკალკე) უნდა დავუმატოთ ტერმინოლოგიური ლექსიკონების მონაცემები. ტერმინოლოგიის დამუშავებისას ხშირად საჭირო ხდება ცალკეული ფუნქციებისა და აფიქსებისაგან ახალი სიტყვების წარმოება. ამ დროს განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა სიტყვის სწორად აგებას ქართულ ენაში არსებული მოდელების მიხედვით. ამიტომ სხვადასხვა დარგის ტერმინოლოგიებში რუსული ოდენ მრავლობითის მქონე სიტყვების ბადლად სხვადასხვა დროს შეიქმნა ტერმინები მხოლობითის ფორმით, რომლებიც შემდეგ დამკვიდრდა სათანადო დარგში და, საერთოდ, ქართულ მეტყველებაში. მაგალითად: ბელილა—თეთრა, კუსაკი—მკვნეტარა, плоскогубцы—ბრტყელტუჩა, носилки—ჭიბი, საკაცე, счеты—საანგარიშო, подмостки—ფიცარნაგი, параллельные брусья—ორძელი, духи—სუნამო და სხვ.

12 შემდეგში დროშკა და დროვი გამოვიდა ჩმარებიდან, რაღანაც ამ სიტყვებით აღნიშნული საგნები გაქრა, ხოლო დროუ და დუხი შეცვალა მათმა ქართულმა შესატყვისებმა (ხაფუარმა და სუნამომ).

არა გვაქვს შემთხვევა, რომ ამ რიგის რუსული ტერმინი ქართულად მრავლობითის ფორმით იყოს გადმოღებული.

* * *

ამგვარად, შეიძლება დაგისკვნათ: სიტყვა თუ აღნიშნავს ერთ საგანს ან მოვლენას და მხოლობითშიც გვხვდება და მრავლობითშიც (ოღონდ ისე, რომ მრავლობითის გაგება არა იქვს), უპირატესობა უნდა მიეცეს მხოლობითს. ენაში ამის ტენდენცია არის და ჩვენ ხელი უნდა შევუწყოთ მას. ამიტომ უნდა ითქვას და დაიწეროს: სათვალე, ჭუნგლი, კურანტი, კორტესი, რეიტუზი, ჭინსი, შორტი და ა. შ. და ყველა ანალოგიური სიტყვა, რომელიც კი მომავალში შეიძლება შეითვასოს ქართულმა ენამ.